

Magyar-osztrák utazási forgalom (MNB 302. számú körlevele).
A Wiener Zeitungban 1938. március 30-án megjelent rendelet szerint 1938. március 30-ától kezdődőleg a volt Osztrák Szövetségi Állam és a külföld közötti utazási forgalomban az alábbi szabályok irányadók:

1. a volt Osztrák Szövetségi Állam területéről a „Devisenstelle Wien“ külön engedélye nélkül a következő korlátozások között vihetők ki fizetési eszközök:

a) személyenként és havonként egyszer legfeljebb 20 S. illetve 13.33 RM. értékű váltópénz és 30 S. illetve 20 RM. értékű külföldi fizetési eszköz; b) a határszéli forgalomban minden határátlépésnél személyenként 10 S., illetve 6.67 RM. értékű váltópénz; c) a volt Osztrák Szövetségi Állam területéről a Németbirodalom egyéb részeibe minden korlátozás nélkül vihetők ki fizetési eszközök.

2. A volt Osztrák Szövetségi Állam területén a „Devisenstelle Wien“ külön engedélye nélkül a következő korlátozások között vihetők be fizetési eszközök:

a) személyenként és havonként egyszer legfeljebb 45 S. illetve 30 RM. értékű váltópénz; b) a határszéli forgalomban minden határátlépésnél személyenként 10 S. illetve 6.67 RM. értékű váltópénz; c) a Németbirodalom egyéb részeiből személyenként és havonként egyszer legfeljebb 450 S. illetve 300 RM. vihető be a volt Osztrák Szövetségi Állam területére; d) a Németbirodalom és a volt Osztrák Szövetségi Állam közötti határszéli forgalomban minden határátlépésnél személyenként legfeljebb 30 S. illetve 20 RM. vihető be a volt Osztrák Szövetségi Állam területére.

Az 1. és 2. alatt megállapított maximális összegek nem használhatók fel arra, hogy a devizarendelkezések kijátszásával több részletben nagyobb összeget vigyenek be a volt Osztrák Szövetségi Állam területére, illetőleg onnan kivigyenek.

E rendelkezés értelmében a MNB. Schilling bankjegyre egyáltalán nem, Schilling érmére pedig legfeljebb 45 S. értékben fog kiviteli engedélyt adni. Ennek megfelelően a volt Osztrák Szövetségi Állam területére utazók részére a MNB külön engedélye nélkül útlevele 3 havonként egy ízben, nem mint eddig 50 P-nek megfelelő Schilling-összeg, hanem csak legfeljebb 45 S. illetve 30 RM. értékű váltópénz adható ki.

Árukivitel a volt Osztrák Szövetségi Állam területére. (MNB 303. sz. körlevele).

A volt Osztrák Szövetségi Állam területére kivitelre kerülő áruk kiszállításához továbbra is az eddig használatban volt sárga „Cl“ jelzésű tanusítványt kell kiváltani. E tanusítványok alapján az újabb megállapodás hatályba léptéig kivitelre kerülő áruk schillingellenértékét a MNB — függetlenül a beszolgáltatás időpontjától — a most érvényben levő kliring-egyezményben meghatározott 100

S = 80.454 P árfolyam 10% felár hozzáadásával fogja az exportörök javára pengőben elszámolni, tekintet nélkül arra, hogy az osztrák importőr a fizetést schillingben, vagy pedig 1 RM. = 1.5 S. törvényes értékviszony alapján márkában teljesíti-e.

E rendelkezések megfelelően alkalmazást nyernek a búza- és lisztküldemények schilling-ellenértékének pengőben való elszámolására akkor is, ha a kivitel akár a sárga „Cl“ jelzésű, akár az esetleg ennek helyébe lépő más tanusítvány alapján az új egyezmény hatálybalépése után megy végbe, feltéve, hogy a vonatkozó kötés az új megállapodás hatálybalépéséig létrejött.

Matrimonial Causes Act, 1937.

Az új angol válási törvény.

Az angol parlament nyugodt légkörét két nagy vihar rázta meg az elmúlt esztendő folyamán: a király lemondása folytán keletkezett alkotmányválság és a *válási törvényjavaslat vitája*. A javaslat benyújtására olyasvalaki vállalkozott, ami önmagában véve is már példátlan a parlamentek jogalkotásai történetében: *A. P. Herbert* — Anglia kiváló humorista írója, Oxford képviselője. Amire a parlamenti pártok vezető jogászai a népszerűtlenségtől való félelmükben vállalkozni nem mertek, azt vállalta a — humorista, aki oly merészen és elszántan verekedett az alsóház konzervatív pártjának és a Lordok Háza egyházi méltóságainak frontja ellen, hogy a törvény máris csak „Herbert's Bill” néven ismeretes az angol közvélemény előtt.

Kerek huszonnégy hónapig tartott Herbert küzdelme a javaslatért, amíg kihirdetést nyert a királyi szentesítés ígéje: „Le roy le veult”. És ma az angol könyvpiac minden mást elhomályosító sikere Herbert új műve: „The ayes have it” (A javaslatnak többsége van), amelyben a törvény parlamenti pályafutását örökíti meg szellemes iróniával.

*

Magá a 14 szakaszból álló törvény — melynek hatálya Skóciára és Észak-Írországra nem terjed ki — Angliának negyedik válási törvénye. Legfontosabb reformja: *a bontóokok szaporítása és új megtámadási okok bevezetése*. Az új törvény ilyenképen az egészségtelen életközösségek felbontásának könnyítését célozza, nem hagyván azonban figyelmen kívül a könnyelmű válási lehetőségek megszorítását sem. Utóbbi célkitűzést szolgálja mindjárt az első szakasz ama intézkedése, mely szerint a bontókereset a házasságkötéstől számított *három esztendő előtt* csak az esetben tárgyalható, ha a felperes a megélhetés lehetetlenségét vagy az alperes nagyfokú züllöttségét valószínűsíteni tudja.

Az új bontóokok képezik a törvény legjelentősebb újítását. Az eddig érvényben volt törvények alapján a férj kizárólag há-